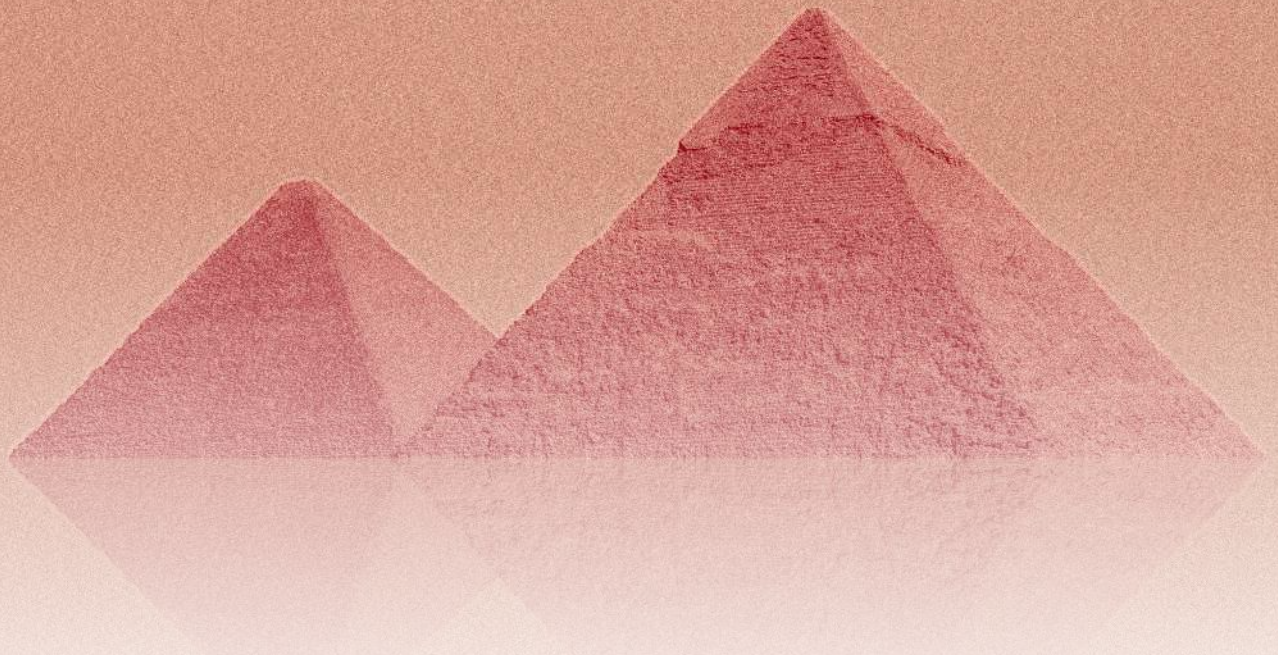

Parashat Beshalach **Not the Time for Prayer** **Rabbi Shai Finkelstein**

שמות פרק יד פסוק טו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תַּצְעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ.

במדבר רבה (וילנא) פרשת נשא פרשה יג סימן ד

א"ר יהודה בר' אלעאי כשעמדו ישראל על הים היו השבטים מדיינים אלה עם אלה זה אומר אני יורד תחלה וזה אומר אני יורד תחלה קפץ נחשון לתוך גלי הים וירד ועליו אמר דוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש אמר הקדוש ברוך הוא למשה ידידי שוקע בים ואתה מתפלל דבר אל בני ישראל ויסעו.

מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק יד פסוק טו

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצְעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ" ר' יהושע אומר: אין לישראל אלא ניסוע בלבד. ר' אליעזר אומר: אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, בני שרויין בצרה וים סוגר ושונא רודף ואתה עומד ומרבה בתפלה לפני? "מה תצעק אלי? דבר אל בני ישראל

ויסעו! שהיה אומר: יש שעה לקצר ויש שעה להאריך: "אל נא רפא נא לה" - הרי לקצר. "ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה" - הרי להאריך!

רש"י שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

מה תצעק אלי - למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקדוש ברוך הוא לא עת עתה להאריך בתפלה שישראל נתונים בצרה. דבר אחר מה תצעק אלי עליי הדבר תלוי ולא עליך, כמו שנאמר להלן על בני ועל פועל ידי תצוני.

דבר אל בני ישראל ויסעו - אין להם אלא ליסע שאין הים עומד בפניהם, כדאי זכות אבותיהם והם והאמונה שהאמינו בי ויצאו, לקרוע להם הים.

אבן עזרא שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

מה תצעק י"א כי משה צועק אל השם. וזה איננו נכון, כי כבר דבר לו ואכבדה בפרעה, רק נאמר אל משה שהוא כנגד כל ישראל, בעבור שצעקו בני ישראל אל ה', ויסעו - מעט מעט עד שיגיעו לשפת הים.

רמב"ן שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

ורבותינו אמרו שהיה משה צועק ומתפלל, והוא הנכון, כי לא ידע מה יעשה, ואף על פי שאמר לו השם ואכבדה בפרעה, הוא לא היה יודע איך יתנהג, כי הוא על שפת הים והשונא רודף ומשיג, והיה מתפלל שיורנו ה' דרך יבחה. וזה טעם מה תצעק אלי, שהיית צריך לשאל מה תעשה ואין לך צורך לצעוק, כי כבר הודעתך ואכבדה בפרעה, ולא סיפר הכתוב צעקת משה, כי הוא בכלל ישראל.

ספורנו שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

היתה צעקתו על שרי ישראל שהעיוז פניהם באמרם המבלי אין קברים וחשב בשביל זה שלא ישמעו לו להכנס בים, לפיכך אמר לו מה תצעק אלי בזה, כי אמנם אתה חושד בכשרים. דבר אל בני ישראל ויסעו. ולא ימרו את פיך.

אור החיים שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

זאת העצה היעוצה להגביר צד החסד והרחמים דבר אל בני ישראל ויתעצמו באמונה בכל לבם ויסעו אל הים קודם שיחלק על סמך הבטחון כי אני אעשה להם נס ובאמצעות זה תתגבר הרחמים.

רש"ר הירש שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

מה תצטק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו, כלומר: באמת הישועה תלויה עדיין בעם, הצעד הראשון צריך שיעשה על - ידי העם, ועדיין עליו להיות ראוי לישועה על - ידי ההוכחה המעשית שבליבו בטחון בה' המביא לידי אומץ - לב וזריזות מעשים ללא פחד. תחילה יסעו הם וירדו לים בלא היסוסים וחששות, ורק אז יסלול ה' את נתיב הישועה.

משך חכמה שמות פרשת בשלח פרק יד פסוק טו

במכילתא: ר' יהודה אמר, אמר הקדוש ברוך הוא למשה: משה אין להם לישראל אלא ליסע! נראה דמפרש דכל בני ישראל הלכו אחרי משה כצאן בבקעה אחר הרועה, אמנם בים צוה הקדוש ברוך הוא למשה שיסע אחרי העם, והמה באמונתם בו ילכו בתוך הים, ובזכות הנסיעה שיבואו תוך המים בים יבקע להם הים. לכן כתוב "ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם" - זה משה שנקרא כאן "מלאך האלקים", וכמו שכתוב בחגי "ויאמר חגי מלאך ה'". לכן בזכות שהלכו לים ומשה אחריהם נבקע הים. ולכן אמרו להלן במכילתא: מתוך שהיו נוטלין עצה קפץ נחשון בן עמינדב ונפל לים. ויעוין תוספתא ברכות פרק ה, טז. וזה שאמר "דבר אל בני ישראל ויסעו" - הם יסעו ואתה אחריהם, ובזכות זה יבקע הים.

Rav on Chumash

... At the splitting of the Red Sea, the Creator offered the Israelites a role in their own redemption. He required a leap of faith: a jump into the water prior to the parting of the sea. The shock of cold water, the fear of drowning, became Israel's minute "contribution" to the miracle. At that moment they became partners with God, and as a result Moses and the people full-throatedly sang the majestic Az Yashir in gratitude.